

הרייכמונים חתמו חוזה לבניית עיריית ירושלים

בשבוע שעבר הגיעו ארצה בני ממשלת רייכמן, עתירי הנכסים, מק נדה, וחתמו על חוזה עם עיריית ירושלים על הקמת בית העירייה החדש. רש. הם השתתפו בטכס הנחת אבן הפינה לבית העירייה. (הטכס, אגב, נערך יום לאחר שמערוב פירסם ראיון עימם בקנדה, שבו הצהירו כי לא יעשו כל עסק בישראל). העיסקה היא עסקת מימון פשוטה. אלברט רייכמן ואדוארד רייכמן

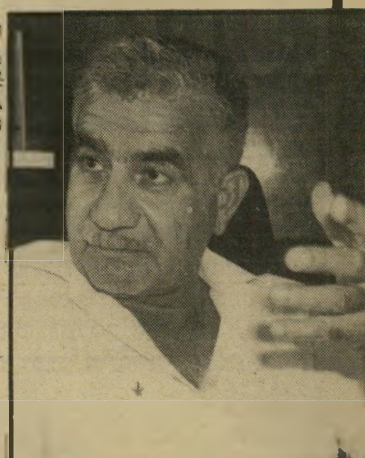
משקיף רייכמן השקעה של 50 מיליון דולר

ילוו 50 מיליון דולר, שבהם יבנו את בית העירייה. עיריית ירושלים התחייבה לשכור את הבניין בדמי שכירות

קבועים, שיבטיחו לרייכמנים החור ההלוואה הריבית, בתוספת רווח נאה. הם קיבלו גם אישור מטעם משרד האוצר כי יוכלו להוציא מכאן את השקעתם הלוואתם, בתוספת הרווחים, מבלי לשלם 15% מס בעת קניית הדר לארץ, כפי שהחוק מחייב. הרייכמנים יקימו חברה שתפעל בבנייה ובהסדרים הפיננסיים. מטעמם יהיה אחראי לפרוייקט **נחום ורדי**, אחיו של עורכי הדין **יחזקאל ורדי**. בית העירייה החדש יקום ברחוב יפו, מאחורי כיכר העירייה של היום, ויהיה בשטח של 45 אלף מ"ר. ירוכבו בו כל מחלקות העירייה המפורזות כיום. עיסקה דומה נעשתה בזמנו בין עירייה ובהסדרים הפיננסיים. וולפסון קבלור סאיר, שהיא בעלת בית עיריית תל-אביב, הובכה מרות על רמייה שכירות הגבוהים שהיא משלמת מותר הבניין. כאשר תושבי ירושלים יצטרפו לשלם את רמייה שכירות לרייכמנים, לא יהיה כבר **טדי קולק** ראש העירייה. השאלה היא אם העירייה צריכה בניין כזה, בעיקר כאשר יש סיכוי סביר שבמדינת ישראל הטרור יפגע בנכסיהם הערביים מתחום פעילותה. פרויקט נוסף, שאותו בורקים הרייכמנים בישראל, הוא השתתפות ב-מיכור סוכו שלום בתל-אביב, יחד עם ממשלת ארגון **ברונסמן** מקנדה. סיכויי ההשתתפות כאן מעטים. הרייכמנים חייבים תודה מיוחדת לישראל. לפני 12 שנה שוכנעו להקים בישראל פרויקט גדול, ושיריינו 100 מיליון דולר לשכר. הפרוייקט נכשל, ובידיהם נשארו הכספים שגייסו, ללא

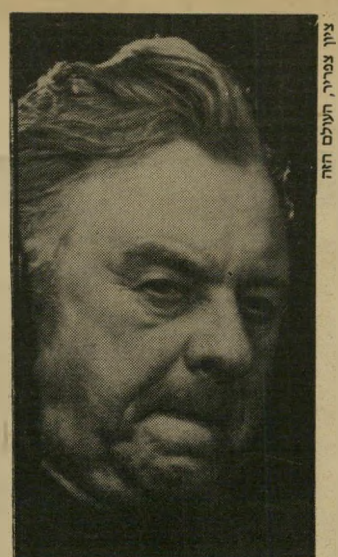
"קריסטל", החוק ואורי עמית

חברת קריסטל אינה מקיימת מזה שנים צויה הריסה של בית המישפט, וראש העירייה רמת-גן, **אורי עמית**, אינו עושה דבר לאכוף את הצוים. קריסטל היא חברה למכירת מכונות כתיסה ועוד מוצרי חשמל, והיא אף הנפיקה מניות לציבור. מינהל החברה נמצא ברחוב החילוון

ראש-עירייה עמית יינו אובך צויה הריסה

12 ברמת-גן. ב-14 בינואר 1982 צויה בית המישפט השלום ברמת-גן על חבית נכסי קריסטל ומנהלה, **אלחנן פרידמן**, להפסיק את כל עבודות הבנייה המתנהלות ללא רישיון ברחוב

ראש-עירייה קולק דם-שיכוח

מטרה. הם השקיעו את הכסף בניירורק, הקימו בה חברה בשם **אולימפיה** אורד. שהתחילה לפתח נדל"ן. הם הציעו לבנק הפועלים (שהיה אז בראשות המנכ"ח **יעקב לוינסון**) להשתתף עימם בחברה, ולריסון, סירב בנימוק כי אין זה מיעורו של הבנק לפתח את נירורק. הוא צדק והם צדקו. היום החברה שלהם היא אחת הגדולות באמריקה.

בעל המעה הוא בעל הדיעה

לא רבים שמים לב כי התפקיד המכריע בגובעת המועמדים לבנייה, צמיחנות השונות, היה בידי ראשי הרשימות. לדעת מומחים, הסיבה להתגברות השפעתם היא העובדה שהפכו לניסיון התרומות העיקריים של מיפלותיהם. **שימ"ע** עון פרס אינו רק ראש הרשימה, אלא גם גובה הכספים העיקרי שלה. **יצחק שמיר**, בסיוע **אהוד אולמרט**, הוא המתיר העיקרי לחרוץ. אם אולמרט או בנימין נתניהו ייכנסו לשביעיה הראשונה, יהיה זה בעיקר בזכות המיליונים שהם מביאים למערכת הבחירות. גם **אהרון אבוחצירא** הוא מתיר רציני ביותר.

החברה חלקית קטע קטן מן הבנייה הלא-חוקית, ולכן הוצא שוב צויה הריסה, שאף הוא לא קוים. מנהל קריסטל, **אלחנן פרידמן**, אמר בתגובה כי לא נכנה שום מיכנה קבוע, וכל הבנייה היא זמנית וניתנת להעברה ממקום למקום. הוא מנהל משאומתן עם העירייה על הריסת כל המכנים והקמת בניין חדש במקום, שימש את קריסטל וגם יושבר לאחרים. ראש עיריית רמת-גן היה עסוק מאוד כאחרונה, בניסיון להיכנס למקום יראלי לכנסת, ולאחר שנכשל הוא טרד באירגון מרד של הסניפים במפלגת העבודה נגד המרכז בגלל תוצאות ההצבעה. אולי יקדיש קצת זמן לאכיפת החוק בעירו?

מיבני חברת "קריסטל" ברמת-גן לא מבצעים צויה הריסה

כונסי נכסים: ניגוד עניינים

מי שעוקב אחרי מינוי המפרקים וכונסי הנכסים עליידי בית המישפט, יחשוב שאין יותר מ-10 עורכי-דין ורואי-חשבון בישראל. אחרת, מדוע נקבע תמיד אחד ממספר מצומצם ומובחר של עורכי-דין ורואי-חשבון לשמש בתפקיד המכניס-מאוד של מפרק או כונס-נכסים? האם אין לפני השופטים רשימת עורכי-הדין ורואי החשבון, המונה מאות רבות של כשרים לתפקיד?

הנה, למשל, המתרחש בתחום ייצור כבד-אווז בישראל. עד לפני חצי שנה היו בישראל שלושה מיפעלים ששלטו בשוק: פרונט בפתח-תיקוה, אווד הכסף בבנימינה והוד-אוז כדרום. רואי-חשבון של פרונט הם משרד **נחום פרידקס ואוריאל להב**. והנה, כאשר מינה בית המישפט מפרק זמני למיפעל אווד-הכסף, לפני כמה שבועות, הוא מינה את אוריאל להב, רואי-חשבון של המיפעל המתחרה. להב קבע מיד, כיועצו המישפטי המניח את המיפעל שנפס, את עורכי-הדין **איתמר רוטמן**. רוטמן הוא גם כונס-הנכסים של חברת הערובת נור-דאל, שהיתה של בני יגאל הרדי ביין.

נודאל ביקשה למנות מפרק זמני לאוז הכסף על חוב לא-נפרע של 208 אלף שקל. מי שמנהל בפועל את אווד הכסף עבר עורכי-הדין רוטמן הוא **דוד גרוסר**, בנו של ח"כ **סס"ה גרוסר**.

אחיו של דוד גרוסר, **דורון**, הוא סמנכ"ל-למימון בבנק החקלאות. לפני חודש ביקש בנק החקלאות למנות כונס-נכסים למיפעל אווד הדרום על חובות של 18 מיליון שקל. הבנק שבו עובד גרוסר — הציע את עורכי-הדין רוטמן לתפקיד, ובית המישפט בבאר-שבע אישר זאת. עתה קיים המצב הבא: עורכי-הדין רוטמן הוא כונס-נכסים של מיפעל אווד הדרום, יועץ מישפטי ומנהל-בפועל של אווד הכסף, כאשר המפרק של אווד הכסף הוא רואי-חשבון של המיפעל השלישי, פרונט, הפועל כשורה. אגב: מיפעל אווד הכסף ממשיך לעבוד, ולפי הר"ח שהגיש המפרק הזמני לבית המישפט לפני חודש ה מיפעל ירוחי ביותר, והצטברו בקר פתו מומכנים של קרוב לחצי מיליון שקל. למרות זאת אין הוא פונה לבית-המישפט בכקשה להפסקת הפירוק המיותר.

המינהל הרוויח 75 אלף ש"ח

בית המישפט העליון קיבל בצעד נדיר את בקשת מינהל-מקרקעי ישראל לערער על החלטת בית המישפט המחוזי בבאר-שבע, בעניין תביעת המינהל ממלון בלו סקי קרואן באילת לפנות את השטח שבו הוא שוכן, אחרי שאושר העירעור התערב בית המישפט העליון במימצאים העובדתיים המישפטיים של בית המישפט המחוזי — דבר יוצא-דופן ביותר. לא די בכך שהתקבלה דעתה של נציגת מינהל-מקרקעי ישראל, עורכת-הדין **ריבקה סלרמן**, אלא שגם נפסקו למינהל הוצאות מישפטיות בסך 75 אלף ש"ח. אין ספק כי עורכת-הדין פלרמן הצדיקה את המשכורת.

תמרורים

תת-אלוף מן המסך הגדול נחוג ♦ יסדהולדתו ה-80 של **גיימס סטיוארט**, מככירי שחקני הקולנוע האמריקאיים (החנות מעבר לפינה, חלון אחורי, האיש שירה ב"ברבי ואלאנס). סטיוארט, בנו של בעל חנות כל-לברזל, למד תחילה ארכיטקטורה, אך עד מהרה נשבה ב-קיסמה של הבימה, שעליה החל דרכו כקוסם וכאקורדיוניסט. בימי מלחמת העולם שרת סטיוארט כטייפ קרבי בחזית אירופה, שרות שהביא לו, לבסוף, את דרגת הגנרל (תת-אלוף) במילואים. כיום מתמסר סטיוארט, אב לזוג תאומות, לשלושה תחביבים: רייג, צייד ומסעות ברחבי תבל.

סקופרית מול טובע בריטי

נפטרה ♦ בתל-אביב, בגיל 73, **לאה פריד**, אחת העיתונאיות העבריות הראשונות. פריד, יוצאת רוסיה ואשתו של מי שהיה, לימים, ראש ענף מישטר ומישמעת בצה"ל, החלה את דרכה בעיתונות ביומן התנועה הר-ביזיוניסטית של שנות ה-30, המסקיף, המשיכה ככתבת הארצישראלית של ה-יומן הלונדוני דיילי אנטפורט (שבו עמד העורך על כך שתאנגלו את שמה ללי פרנסיס) ואחרי מלחמת-העולם, שבה התנדבה לחיל-הנשים בצבא הבריטי, הגיעה למערב, שבו שימשה כעורכת המהדורות האיזוריות. אחד הסקופים הגדולים של פריד: הכייתה בת 23 בלבד הצליחה לדוכן את התובע הצבאי הבריטי במישפט של שלמה בן יוסף, שהואשם בתקיפת אוטובוס ערבי בקירבת ראש-פינה, ולגלות שהתובע עומד לרשות עונש-מוות לבני-יוסף (שאכן נתלה. כסופו של דבר, ככלא עכו).

ארכיבר בין הביוגרפיות

נפטר ♦ בשטוקהולם, בעת ביקור אישי, מהתקליב, בגיל 85, **ד"ר אלכס ביין**, מחשובי ההיסטוריונים של התנועה הציונית. ביין, שנודע ב-מיוחד בביוגרפיה שלו על תיאודור הרצל, היה לילד גרמניה, שבה עבד משר שנים מיספר, כטרנס עלותו ארצה, בארכיון הממשלתי המרכזי בנפטסטראם שבקירבת ברלין. בארץ התרכז בפיתוח הארכיון הציוני בירושלים וארכיון ה-מדינה (גניזת המדינה), שבראשם עמד משר עשרות שנים, מה שלא מנע מביין, אב לשני בנים, מלפרסם ספרים רבים, ובניהם מיספר ביוגרפיות של אישים ציוניים כפרנץ אפנהיימר, מאבת ההתיישבות בארץ, אריה לייב מוצקין, הראשי התנועה הציונית של ראשית המאה וארתור רופין, מנווט החקלאות הארצישראלית בראשיתה.

המוסיקאי שהגיע לפרלמנט

הועברו ♦ עצמותיו של **בלה בארצ'קו**, מגדולי המלחינים של העת החדשה, מבית הקברות בניירורק, שבו נקבר לפני 43 שנה, לאחוזת-הקבר ה-מישפטית בכדופסט, בירת ארץ הר-לדתו, הונגריה. בארצ'קו, פסנתרן ומלחין מגיל 10, שבראשית דרכו התרכז במוסיקה עממית (הונגריה), סלד באקית, רומנית וגם ערבית), גלה במלחמת-העולם השנייה מארצו לארץ-צות-הברית, שבה נפטר בגיל 64, שבוועת מיספר אחרי שנבחר לפרלמנט ההונגרי החופשי הראשון, של שנת 1945.

* שהבכור בהם, יוחן, כיום ראש מישלוח ישראל לא"ם, הוא אחד מ-ראשוני שרות-החוק. במיסנרחו שימש במיכלול חפקידים, בין השאר בקוסטוב בהלסינקי, אוסלו ודאר אל-סלאם. כיועץ בווינוונסון וכעגורני בגיסיקה. העולם הזה 2652